

Povolania – Vojaci – Sviatočné oratóriá

1. Poďakovanie za blahoželania – 2. Rozvoj našej Zbožnej Spoločnosti – 3. Podporovať povolania medzi našimi chovancami – 4. Správy našich spolubratov vojakov – 5. Práca našich Sviatočných Oratórií

Turín, 29. január 1894

Slávnosť svätého Františka Saleského

(Poučný list č. 2)

Najdrahší Synovia v Ježišovi Kristovi.

1. Poďakovanie za blahoželania.

Som ešte dlžníkom odpovede mnohým z vás, čo k uplynulým Vianočným sviatkom, k začiatku nového roka a k príležitosti blížiacej sa dnešnej slávnosti, ste mi poslali láskyplné listy a najsrdečnejšie blahoželania. Nemôžem ani vyjadriť ako sladko bolo dojaté moje srdce pri ich čítaní. Naplno som si uvedomoval, že pri vašom písaní ste neboli vedení len zo zvyklostí slušne vychovaných ľudí, ale skôr ste využili príležitosť, aby ste mi vyjadrili vaše vznešené city k mojej skromnej osobe a o čo skôr ešte vašu náklonnosť k našej Zbožnej Spoločnosti. Boli to blčiacie túžby za neustály rozvoj mnohorakých diel don Bosca; boli to intenzívne želania za zachovanie nerozdeleného ducha nášho milovaného zakladateľa a otca; boli to presné a podrobné rendikontá vlastného správania od duchovných cvičení až doposiaľ, a pevné predsavzatia vytrvať vo vlastnom povolaní. Čo viac by som mohol túžiť? Vaše želania, najdrahší synovia v Ježišovi Kristovi, boli skutočne správne uhádnuté.

Ako odpovedať na toľké listy? ... Cítim sa donútený poslúžiť si spoločnou odpoveďou; je to pre mňa, to Vám zaručujem nie ľahké sebazaprenie.

Ďakujem vám všetkým teda zo srdca za vaše blahopriania. Z mojej strany, hoci oneskorene, aj ja prajem všetkým spolubratom saleziánom milosť vytrvalosti v povolaní, milosť robiť to, čo od vás očakáva Boh, napodobňujúc vo vás čnosti nášho milovaného Don Bosca.

Nech je Vám známe, že ku Vám hovorím so srdcom na perách, preto sa nebudete čudovať, ak vám vyjadrim ešte raz myšlienku, ktorá mi prišla na um pri prijatí vašich pozdravov. – Mnohí, s úmyslom väčšmi zvýrazniť ich úctu a lásku k hlavnému predstavenému, použili vzácny papier pridajúc k nemu ešte kvietky a obrázky. Preto ich listy mi prišli prekročiac dovolenú váhu poštovými zákonmi. Táto malá nepríjemnosť, nech vás presvedčí, najdrahší synovia v Ježišovi Kristovi, že ja hľadím oveľa viac na vaše city ako na druh papiera, ktorý ich obsahuje, nech vás to privedie k myšlienke zaobstarať v každom dome dajaké miesto, kde by bolo možné odvážiť vaše listy, skôr ako ich odnesiete na poštu. Zachovávajme chudobu aj v tomto. Samozrejme, nie je to veľa, no dôsledný kresťan sa zrieka natoľko, až žije taký druh chudoby, že mu stačí zopár drobných mincí na každodenný chlieb, aby mohol štedrejšie podporovať chudobných synov don Bosca. – A my si nebudeme robiť ťažkosti v utrácaní z toho, čo tak veľa stojí našich dobrodinco?

2. Rozvoj našej Zbožnej Spoločnosti.

Potom čo som uspokojil túto potrebu môjho srdca, vám chcem ponúknuť niekoľko informácií, o ktorých dúfam, že nám poslúžia k spoločnému povzbudeniu a posile.

Som si istý, že skúmajúc, hoc i málo, aktuálny stav našej zbožnej spoločnosti, ľahko si všimneme mnohé nedokonalosti; to dovolí Pán, aby nás zachoval vo svätej pokore. Nemôžeme však nespomenúť, že božia prozreteľnosť si slúži s našou skromnou kongregáciou ku spáse duší. Znakmi osobitnej ochrany božej a Márie Pomocnice sú mnohé nové diela, založené v priebehu minulého roka, výnimočný rozvoj už existujúcich diel, je to skutočne prekvapivé vnímajúc smutné časy, ktoré plynú.

Sami viete, najdrahší synovia v Ježišovi Kristovi, že okrem troch veľkých noviciátov severného Talianska, sme museli otvoriť jeden aj na Sicílii. Máme noviciáty vo Francúzku, v Španielsku, v Anglicku a vo viacerých provinciách Ameriky, a takmer všetky tieto domy sú naplnené mladými záujemcami motivovanými dobrou vôľou a planúcou túžbou stať sa skutočnými synmi don Bosca. Je skutočne povzbudivé akým spôsobom, niektorí z nich prekonávali ťažké skúšky sprevádzajúce ich zbožné plány. Matka jedného záujemcu, po bezvýslednom úsilí presvedčiť svojho syna o zanechaní saleziánskeho povolania, sama ho priviedla ku direktorovi a so slzami v očiach mu povedala: „Som zničená vidiac môjho syna zaujatého myšlienkou nechať ma samú, no presvedčila som sa, že len tu sa cítí dobre; keby som nástojila ešte viac urobila by som ho nešťastným. Nech teda nasleduje svoje povolanie, Boh sa o mňa postará, hoci aj budem ochudobnená o svojho jediného syna“.

Zbožnosť, ktorú obdivujeme na novicoch, presné zachovávanie pravidiel, duch obetavosti, ku ktorému sa ich snaží privyknuť, nás povzbudzujú veriť tomu, že tieto tak nádejné povolania dospejú k zrelosti.

Potešilo ma keď som videl zápal predstavených za povolania v našich internátoch a sirotincoch. Bol som taktiež veľmi dojatý delikátnou myšlienkou niektorých direktorov, ktorí sa podujali prispievať aspoň z časti na výdavky záujemcov o povolanie z ich domov, vediac koľko stojí hlavnú radu, aby zabezpečila nevyhnutné prostriedky pre domy noviciátu. Iní, hoc nemali potešenie poslať mladých do noviciátu, chceli aspoň prispieť na vydržiavanie niektorého z novicov pochádzajúceho z iného domu. Akokoľvek sú vnútorné tieto veci, nebolo mi možné o nich mlčať, pretože som si istý, že povzbudia všetkých. Dúfam, že osožia k animácii a starostlivosti o povolania so stále mocnejším zápalom.

3. Podporovať povolania medzi našimi chovancami.

Niet pochýb o tom, že naša skromná kongregácia pomáha veľkým dobrom civilnej spoločnosti, keď zabezpečí útočisko mnohým mladíkom v ohrození vykročiť na cestu nerestí. Je to istotne prejavom rozvinutej lásky, dať im chlieb, vzdelávať ich, vychovávať z nich dobrých kresťanov a čestných občanov. No vo výchove našich mladíkov musíme smerovať k niečomu väčšiemu; musíme sa snažiť zvýšiť počet dobrých kňazov a dobrých koadjutorov, bez ktorých naša zbožná spoločnosť nie je schopná plniť svoje poslanie.

Jedného dňa sa istá vznešená pani obrátila s otázkou na nášho milovaného otca dona Bosca čo robiť proti všeobecne rozšírenému zlovyku preklínania, znesvätenia a mnohým iným nerestiam. Ponúkla niekoľko riešení a bola ochotná ponúknuť nie malú čiastku na tento účel. Don Bosco jej vysvetlil, že mnohokrát účinnejšie a lepšie riešenie, ako mnoho iných dobrých diel, je podporovať niektorého mladíka na ceste ku kňazskému povolaniu. Tak zopakoval myšlienku svätého Vincenta de Paoli, s ktorým mal mnohé spoločné črty, že *žiadny skutok nie je tak pekný a tak dobrý ako pomôcť niekomu stať sa kňazom*. Vskutku, medzi mnohými jeho dielami, nedal práve tejto prednosť pred všetkými? Koľko svätých podnikov začal hneď od prvých dní oratória, aby vychovával služobníkov oltára. Kto by neobdivoval vytrvalosť dona Bosca vidiac ho viac krát začínať odznovu, keď jeho pokusy nemali úspech, vidiac ho zaujatého pri sprevádzaní mladíka, v ktorom rozlíšil znaky

povolania, vidiac ho v skutku odvážneho pomôcť a podporovať mnohými výdavkami, ktoré si vyžaduje formácia jedného kňaza?

Don Bosco zistil z vlastnej skúsenosti, že je mnoho mladých, ktorí majú znaky duchovného povolania a vnímal to prejav starostlivosti božej o dobro svojej cirkvi. Najúčinnějšíe prostriedky pre zachovanie a rozvoj povolania sú zbožnosť a slušné správanie. Som si istý, že nielen direktori, ale aj učitelia, asistenti a všetci spolubratia, každý vo svojej oblasti, sa budú snažiť so svätou horlivosťou podporovať povolania. Týmto spôsobom bude pre nás oveľa ľahšie zadostučiniť mnohým požiadavkám založenie nových diel, ktoré sú pozastavené kvôli nedostatku personálu.

4. Správy našich spolubratov vojakov.

V tomto povzbudivom liste považujem za vhodné poinformovať vás o našich drahých spolubratoch vojakoch. Puká mi srdce od bolesti, keď ich vidím opúšťať saleziánske domy, kvôli tomu, aby sa chopili zbrane, kde budú vystavení nespočetným nebezpečenstvám, voči ktorým nemusia mať vždy dostatok prostriedkov na odpor. Každý deň zverujem Pánovi vo svätej omši týchto mojich drahých synov, a zdá sa že Pánovi sa páči vypočuť tieto modlitby, ktoré sa k nemu za nich vznášajú, pretože hoci čnosti niektorých ochabnú, iní s pomocou božej milosti nielen prekonávajú bez duchovnej ujmy túto hroznú skúšku, no ešte k tomu vykonávajú v kasárňach opravdivú misiu. Mnohí so slušným správaním a ochotnou službou si získali predstavených a aj spoločníkov natoľko, že sú voľnejší pri praktizovaní pobožností. Iným sa podarilo zabrániť nejakému zlu a povzbudili k dobru, využívajúc príjemné spôsoby dokázali priviesť aj iných vojakov na svätú omšu a k iným sviatostiam. To, čo som vám tu napísal potvrdím doslovným prepisom listu jedného významného duchovného, ktorý sa takto vyjadril na adresu dvoch saleziánov vojakov: „Mám tú česť pozdraviť dôstojného don Michala Ruu, hlavného predstaveného saleziánov a chcem pochváliť dvoch skutočne dobrých mladých X.Y., ktorí sa bez váhania prišli zveriť pod naše duchovné vedenie. Osobitným spôsobom chcem vyzdvihnúť prvého, pretože *quasi apīs argumentosa Deo deservit (latinská citácia)* priviedol ku mne na svedčie viacerých vojakov. Bohu vďaka! Uistujem vás, že spomínaní mladíci pristupujú ku sviatostiam takmer všetky sviatočné dni, a v iné dni prichádzajú diskutovať o zbožných veciach. Ponúkam vám napokon moju službu. X.Y.“

Veľmi som sa potešil čítajúc v liste jedného nášho klerika vojaka, že prvá jeho starosť bola nájsť dajakého dobrého duchovného, čo by sa staral o jeho dušu. V liste taktiež napísal s veľkou jednoduchosťou modlitbu, ktorou zakončujeva deň vyzývajú Pannu Máriu: *Moja drahá mama, vy vidíte kde sa nachádza váš úbohý syn! Je vašou úlohou priviesť ho späť do jeho duchovnej rodiny.* Tento drahý mladík dostal trochu peňazí od rodiny, cítil sa vinným pretože sa mi zdalo, že ich má príliš veľa, preto sa zaviazal predstavením.

Aby som nebol príliš dlhý, nespomeniem nateraz ďalších povzbudivých spolubratov, ktorí potvrdzujú dobrú vôľu a ochotu našich vojakov. Záleží mi veľmi na tom, aby tí, ktorí budú musieť podstúpiť onedlho túto tvrdú skúšku, aby sa na ňu pripravili s modlitbou a zveľaďovaním kresťanských čností. Modlime sa za nich.

Zatiaľ povzbudzujem direktorov, aby upozornili včas všetkých, ktorí sa budú musieť hlásiť na príslušných úradoch, kvôli vojenskej prehliadke a odvodu, aby nemuseli podstúpiť tvrdé tresty kvôli omeškaniu sa a nech sa môžu vhodne pripraviť.

5. Práca našich Sviatočných Oratórií.

Hoci som už minulý rok zbral ako tému môjho listu sviatočné oratóriá, no sú tak drahé môjmu srdcu, že sa o nich musím zmieniť aj tento rok. Mohol som skonštatovať, s veľkou radosťou, že ste zbrali vážne moje usmernenia, a skutočne sa stali oveľa ľudovejšie aj už existujúce oratória. Ako ste si už mohli všimnúť v *Bellettino*, bolo založených až desať nových oratórií počas roku 1893, nepočítajúc tie nedel'né stretnutia určené pre vonkajších chlapcov, ktoré sa udiali, takpovediac, vo všetkých kolégiách. Jeden provinciál mi napísal, že nie je ďaleko od toho čo všetky domy jeho provincie budú mať pripojené sviatočné oratórium. Bohu vďaka!

Nielenže sa rozmnožil počet oratórií a mladých, ktorí ich navštevujú, ale zdá sa tiež, že vďaka božej добрote nezostali neplodné ani námahy tých saleziánov, čo sa im venujú. Potvrdzujú to katechetické súťaže organizované na rôznych miestach so zadosťučinením mnohých významných osobností, ktorí sa ich zúčastnili. Potvrdzujú to vedomosti týchto drahých chlapcov ohľadom sviatostí zmierenia a vytrvalosť v pristupovaní ku svätému prijímaniu. Viacerí z nich vykonávajú opravdivý apoštolát v kruhu vlastnej rodiny, a zabezpečujú ich príbuzným posilu v hodine smrti. Ak sa na nešťastie odchyľili zo správnej cesty, ich skorý návrat naznačuje, že zasiate pravdy v ich srdci boli dobre zakorenené a nezostali bez ovocia.

Buďte si istí, že srdce mladíkov nie je nevďačnou pôdou, a preto ho musíme obrábať so všetkou starostlivosťou hoc i za cenu mnohých obetí. Veľmi chvályhodná je horlivosť pre zvýšenie počtu chovancov sviatočných oratórií; no toto nech nie je nikdy oddelené od tvorivej snahy urobiť ich lepšími a dať im dobrý základ v náboženstve a čnostiach. Nemyslite si, že v kázaní im stačí povedať čo máte vo vašej hlave; nech sú pripravené poučania, vysvetlenia evanjelia, a tiež katechizmus, povedzte im veci vhodné pre ich potreby a zaujímavým spôsobom, čo vám je najviac možný. Podľa príkladu don Bosca, povzbudzujte ich k častému pristupovaniu ku sviatostiam a zabezpečte, aby im to bolo pohodlné. Viete veľmi dobre, málo by zavážili naše chudobné slová; no keď oni prijímú často a vhodným spôsobom Ježiša vo svätej eucharistii, on bude konať v ich srdciach obdivuhodné zmeny a rýchle napredovanie v čnostiach. Ak by ste náhodou v niektorom oratóriu našli prekážku v zabezpečení ľahkého prístupu ku sviatostiam pre mladých, nezanedbajte naznačiť vhodným spôsobom a s rozvážnosťou túto veľkú pravdu farárom a iným duchovným. Snáď váš dobrý príklad a vaše slová ohľadom tejto témy zmôžu pohnúť iných kňazov, ktorí sa vo farnostiach venujú vyučovaniu mladých, aby si osvojili tento prostriedok tak účinný v produkovani trvalého ovocia.

Nechcel by som, v tak dôležitom diele ako je sviatočné oratórium, aby sa niekto nechal ovládnuť výdavkami, ktoré slúžia na chod oratória, pretože nie sú len materiálne prostriedky, čo sú potrebné; ale zápal, láska, trpezlivosť a vytrvalosť direktorov a spolupracovníkov. Jestvujú oratóriá zabezpečené mnohými prostriedkami a zábavami, no i napriek tomu tam nie je návštevnosť; zatiaľ čo mnoho iných menej zabezpečených má veľmi vysokú návštevnosť, z dôvodu bohatstva vyššie spomínaných morálnych prostriedkov.

Nadišiel čas, aby som ukončil tento môj list, ktorý je už teraz oveľa dlhší ako som plánoval.

Nech požehná náš svätý patrón svätý František Saleský tieto moje krátke myšlienky, aby priniesli ovocie pre spásu duší.

Váš milovaný v Ježišovi Kristovi

Kňaz Michal Rua.

NB. – Direktori sú vyzvaní zabezpečiť čítanie tohto listu v jazyku danej krajiny počas najbližšej konferencie.